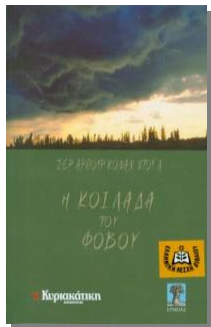

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας **No.5**

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, κάθε εβδομάδα όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα - όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π.χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει: 1^ο ψηφίο: περιεχόμενο, 2^ο: τέχνη λόγου, 3^ο: ποιότητα έκδοσης, 4^ο: εικονογράφηση, 5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση. Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

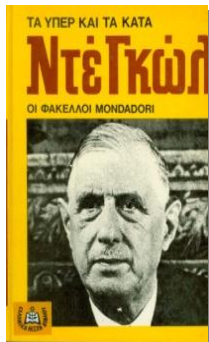
Η κοιλάδα του φόβου, Σερ Άρθουρ Κόναν Ντούλ **ΜΘΣ. ΑΣΤ. Α 1Α2495 — 4430**

Για όσους αγαπούν το είδος είναι πάντα ένα ευχάριστο και ατμοσφαιρικό ανάγνωσμα από τον ανεπανάληπτο δημιουργό του Σέρλοκ Χολμς. Διαδραματίζεται σε δυο χρόνους και σε δυο εκ διαμέτρου αντίθετα τοπία. Το ένα, μια σκοτεινή περιοχή ορυχείων στην Αμερική, το άλλο στην αγγλική ύπαιθρο με τους ιστορικούς πύργους. Ποιος να το φανταζόταν ότι τόση συγγραφική ικανότητα μπορούσε να κρύβεται πίσω από το επάγγελμα-λειτουργήμα του γιατρού, σερ Άρθουρ Κόναν Ντούλ.

Περί τυφλότητας, Ζοζέ Σαραμάγκου **ΜΘΣ. ΚΝΝ. Β 1Μ2510 — 4440**

Πώς ορίζεται η τυφλότητα; Πόσο τυφλοί ή πόσο βλέποντες είμαστε οι άνθρωποι; Σε έναν κόσμο όπου απροσδόκητα κλιμακώνονται τα περιστατικά τυφλότητας, για πόσο καιρό η κίνηση θα είναι ομαλή; Για πόσο καιρό θα επαρκούν τα τρόφιμα για τις πεινασμένες ορδές; Ένα βιβλίο βραβευμένο με Νόμπελ, ιδιόρρυθμο από την πρώτη επαφή, βιβλίο που δίνει την αίσθηση μιας ταινίας θρίλερ. Σχεδόν από την αρχή προκύπτουν προβληματισμοί περί της ανθρώπινης φύσης και των ορίων της. Μπορεί κανείς να ξεκινήσει ενδιαφέρουσες συζητήσεις με αφορμή το κείμενο, σχετικά με την φύση του ανθρώπου. Ωστόσο, ο Σαραμάγκου δεν διαβάζεται στην παραλία, παράγραφοι σχεδόν δεν υπάρχουν, οι προτάσεις είναι σιδηρόδρομοι, ο τρόπος γραφής πυκνός, η αλλαγή των ομιλητών στους διαλόγους δηλώνεται από ένα κεφαλαίο γράμμα, μέσα στη ροή του κειμένου, χωρίς άλλη στίξη. Πρόκειται για ανατρεπτικό, αλληγορικό συγγραφικό στυλ, με επίκεντρο τον άνθρωπο.

Τα υπέρ και τα κατά – Ντε Γκωλ

Οι φάκελοι mondadori

ΒΓΡ. ΔΓΣ. Β 2Β2624 — 4444

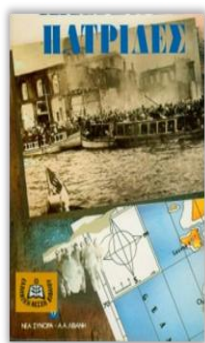
Πάντοτε αμφιλεγόμενες οι προσωπικότητες του πολιτικού βίου, ωστόσο αξίζει να δει κανείς μέσα από την βιογραφία τους, πώς επηρεάζουν την τύχη της χώρας και του λαού τους. Ο γάλλος πολιτικός και στρατιωτικός Κάρολος ντε Γκωλ (1890 – 1970) διαπαιδαγωγήθηκε από τους γονείς του με έμφαση στον πατριωτισμό και την καθολική θρησκεία. Και αυτό βρίσκεται σε αρμονία με την

μετέπειτα αναγνώριση ότι “ έδωσε στη Γαλλία τους θεσμούς της, την ανεξαρτησία της και την θέση της στον κόσμο.” σ. 181

Ο ντε Γκωλ πήρε μέρος στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο κατά την διάρκεια του οποίου συνελήφθη αιχμάλωτος και τα επόμενα τρία σχεδόν χρόνια τα πέρασε σε διάφορα γερμανικά στρατόπεδα αιχμαλώτων. Μετά το τέλος του πολέμου υπηρέτησε με τις πολωνικές δυνάμεις εναντίον του Κόκκινου Στρατού στη Ρωσία. Ακόμη, υπηρέτησε στις γαλλικές δυνάμεις κατοχής στην Ρηνανία, καθώς και στη Μέση Ανατολή.

Είναι αυτός που κήρυξε αντίσταση κατά των χιτλερικών δυνάμεων κατοχής στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ενώ η γαλλική κυβέρνηση ετοιμαζόταν να υπογράψει την παράδοση στους γερμανούς. Είναι, επίσης, αυτός που καταφέρθηκε εναντίον της ευρωπαϊκής ενοποίησης· διότι πίστευε ότι οι συνασπισμοί διαιρούν τον κόσμο. Και βέβαια η καριέρα του συνδέθηκε άρρηκτα με το φοιτητικό κίνημα του Μάη του 1968. «Η νεολαία που εκδηλώνει απερίφραστα την περιφρόνησή της στον Ντε Γκωλ, που αψηφά τις χειροβομβίδες και τα γκλομπς της αστυνομίας, έβγαλε τον στρατηγό από τις αυταπάτες. » σ. 165

«... έσωσε την πατρίδα του όχι μια, αλλά δυο φορές ... Χωρίς τον Ντε Γκωλ δεν θα υπήρχε Ελεύθερη Γαλλία το 1940. Και χωρίς Ντε Γκωλ πιθανόν το έθνος να είχε κατασπαραχθεί από τον εμφύλιο πόλεμο, ύστερα από την αλγερινή κρίση του 1958. ...» σ. 137

Χαμένες πατρίδες, Γιάννη Π. Καψή

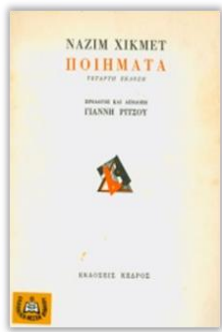
ΙΣΤ. ΔΓΣ. Β 2Ι2657 — 4443

«... Άσχετα με την πραγματικότητα που εδημιουργήθη ύστερα από τη Συνθήκη της Λωζάνης και την ανταλλαγή των πληθυσμών, καθώς και άσχετα με τις νέες πολιτικές και ψυχολογικές διαμορφώσεις που επήρε όλη η διεθνής ζωή μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, η Ιστορία διατηρεί πάντα τα δικαιώματά της ...» σ. 4 –πρόλογος.

Το αδρό γράψιμο δίνει ένα παλμό ζωής σε όσα περιγράφει ο Γ. Καψής – γιός παλιού εκλεκτού δημοσιογράφου, του Παντελή Καψή, που έζησε έντονα και από κοντά τη μικρασιατική υπόθεση. Παρελαύνουν πρόσωπα, στρατιωτικών κυρίως, από μια θρυλική εποχή, που στην αρχή φάνηκε ότι πλησίαζε το όραμα του Ελληνισμού για την Μεγάλη Ελλάδα, κατόπιν όμως εξελίχθηκε στην τραγωδία του 1922. «Έλληνες, σταθήτε θυμηθήτε την ένδοξη ιστορία σας και σταματήστε να δώσετε έστω και μια μόνο μάχη ...» Ο Κεμάλ, κατάπληκτος, μπροστά στη ραγδαία κατάρρευση του Μετώπου μας, προσπαθεί να εμψυχώσει τους αντιπάλους του – να κερδίσει μια μάχη. Ο τρομερός εκείνος πολεμιστής έτρεφε, είναι αλήθεια, μεγάλο θαυμασμό για τις πολεμικές αρετές των αντιπάλων του. Γνώριζε ότι δεν τους είχε νικήσει – κι ήθελε να αναμετρηθεί μαζί τους...» σ. 249

Ο Γενικός πρόξενος των Η. Π. Α. στη Σμύρνη, «Τζωρτζ Χόρτον, έζησε το δράμα του μικρασιατικού Ελληνισμού, γνώρισε τη φρικιαστική βαρβαρότητα των Τούρκων, την αδιαφορία των Ευρωπαίων. Κι έγραψε: ...έφυγα από την Σμύρνην αισθανόμενος καταισχύνην, διότι ανήκα εις το ανθρώπινον γένος». σ. 283

Ο Τζωρτζ Χόρτον βοήθησε χιλιάδες Χριστιανούς να σωθούν, χορηγώντας πλαστά διαβατήρια.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ναζίμ Χικμέτ, Πρόλογος και απόδοση Γιάννη Ρίτσου

ΠΜΤ. Β 4Π2438 — 4440

Ο Ναζίμ Χικμέτ ήταν ένας επαναστάτης ποιητής και δραματουργός που στερήθηκε την τουρκική υπηκοότητα, λόγω πολιτικών πεποιθήσεων, και την ανέκτησε πάλι μετά θάνατον. Γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το 1901 και πέθανε στη Μόσχα το 1963. «Βίωνε εντός του την ενότητα της παγκόσμιας κουλτούρας και παρ'όλες τις ιδιαίτερες προτιμήσεις του, κοινωνικές,

ιδεολογικές, δεν δεχόταν πρόχειρους διαχωρισμούς του πνευματικού πολιτισμού, σε “ανατολικό” και “δυτικό”, σε τυπικά “προοδευτικό” και τυπικά “παρακμιακό”, κι έτεινε στην αποκατάσταση ενός ενιαίου ανθρωπιστικού πολιτισμού.» *

σ. 17

ΤΟ ΔΙΧΤΥ

Πάνω σ' αυτή την όχθη, στο θαλασσινό κατώφλι

Η βροχή

σα δίχτυ με τυλίγει.

Τις μέρες της βροχής άσπρη σημαία στο κατάρτι υψώνεται

Βρέχει, και ξαφνικά

Είναι εύκολο το να πεθάνεις

Και το ίδιο εύκολο το θάνατο να περιμένεις.

* Ο ενιαίος ανθρωπιστικός πολιτισμός δεν αποκλείει τον ανατολικό ή δυτικό πολιτισμό ούτε και τον κινέζικο, ινδικό, ελληνικό, ...πολιτισμό. Ενώ ο προοδευτικός ή συντηρητικός πολιτισμός είναι άσχετος από την παρακμή του πολιτισμού. Η φράση δείχνει ιδεολογική σύγχυση. Σχετικό είναι και το παράδειγμα του Μίκη Θεοδωράκη στην Εισαγωγή στο **Λυκόφως των Ιδεολογιών**: Βιβλίο & Ζωή 7ο, σ.23 και Αξίζει να διαβάσεις www.elbi.gr

Εισαγωγή στην παιδαγωγική, Θεματική της παιδαγωγικής επιστήμης-

τ. Α, Αντ. Κ. Δανάσσης-Αφεντάκης

ΠΑΔΓ. Β 7Π2605 — 4440

Κυρίως αφορά εκπαιδευτικούς, αλλά και όσους έχουν απλώς περιέργεια για μια τόσο θεμελιώδη για την εξέλιξη του ανθρώπου επιστήμη. Στο πρώτο μέρος, «Το πεδίο της Παιδαγωγικής Επιστήμης» παρουσιάζονται τα διάφορα συστήματα και προβλήματα. Στο δεύτερο μέρος, «Παιδαγωγική Ανθρωπολογία» αναλύονται βασικές έννοιες, όπως τί σημαίνει αγωγή και μόρφωση, το μορφώσιμο του ανθρώπου κλπ. Στο τρίτο μέρος, «Παιδαγωγική

Ηθική» μελετώνται η σχέση διδάσκοντος – διδασκόμενου, οι παιδαγωγικές αρετές, ο σκοπός της αγωγής κλπ. Παρουσιάζει πάντοτε, επίσης, ενδιαφέρον και βοηθά στον εντοπισμό της ουσίας των πραγμάτων η αναφορά στους αρχαίους Έλληνες κλασικούς.

«Το ιδεώδες της σοφίας προβάλλει ύστερα από τις μεγάλες νίκες των Ελλήνων κατά των Περσών... Στα Μηδικά άριστοι αναδείχθηκαν όχι μόνο οι ευγενείς αλλά και οι πολίτες...

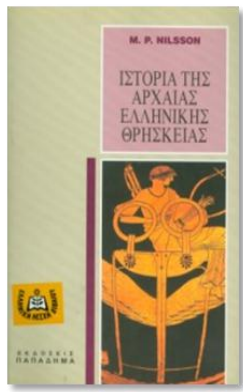
Γι' αυτό αναγνωρίστηκε ότι πρωτεύοντα ρόλο παίζει όχι η ευγένεια της καταγωγής αλλά η ατομική αξία και η πνευματική μόρφωση...»

σ. 222

«Για τον Πλάτωνα η αγωγή των νέων δεν πρέπει να γίνεται σύμφωνα με την θέληση των γονέων· οι νέοι πρέπει να εκπαιδεύονται, ωσάν να ανήκουν περισσότερο στην πόλη και λιγότερο στους γονείς». «Εάν είναι σπουδαίοι οι πολίτες, θα γίνει σπουδαία και η πόλη»,

πίστευε ο Αριστοτέλης.

σ. 223

Ιστορία της αρχαίας ελληνικής θρησκείας, M. P. Nilsson

ΘΡΣ. ΑΡΧ. Β 8Θ 2600 — 4443

Μέσα σε 317 σελίδες ανακαλύπτουμε και πάλι τους θεούς και ήρωες της ελληνικής μυθολογίας, τις θρησκευτικές τελετές, τα έθιμα και εντυπωσιαζόμαστε από την σημειολογία τους. Όπως έχει πει ο R. Harder «η θρησκεία ενός λαού είναι το κλειδί για την ουσία του.». Από αυτή την άποψη το βιβλίο αυτό απευθύνεται σε κάθε φιλομαθή. Πρόκειται για μια εμπειριστατωμένη μελέτη από έναν σπουδαίο Σουηδό

καθηγητή της Κλασικής Αρχαιολογίας και Αρχαίας Ιστορίας. Με την βαθιά

του σκέψη και βοηθούμενος από την μακροβιότητά του (1874 - 1967) μπόρεσε να βάλει το προσωπικό του έργο και το έργο των άλλων μέσα σε μια ιστορική προοπτική. «Ακριβώς όπως οι ελληνικοί θεοί – αντίθετα από τους θεούς πολλών άλλων λαών – δεν έχουν σχέση με την μαγεία, έτσι και ο ελληνικός μύθος, αντίθετα από το λαϊκό παραμύθι, δεν περιέχει μαγικά στοιχεία. Η μαγεία ξαναγουρίζει για πρώτη φορά, όταν το γνήσιο Ελληνικό πνεύμα χάνεται μέσα στη μεταβολή της φιλοσοφίας και της θρησκείας, που άρχισε κατά την Ελληνιστική περίοδο. Κι έτσι μας λείπει η μάγισσα, που είναι τόσο κοινή στα δικά μας παραμύθια. Υπάρχουν δυο εξαιρέσεις, η Μήδεια και η Κίρκη, αλλά είναι ξένες γυναίκες.» σ. 62

Ουκ εν τω πολλώ το ευ! Το μέτρο και η ισορροπία αντί ο υπερκαταναλωτισμός του βιβλίου που διαφημίζεται σε όλους τους τόνους.

Περισσότερα στο www.elbi.gr